



2. negyedév / 2026.06.07. - 2026.06.13.

11 / Viharos idők

Amikor úgy tűnik, Isten alszik

Vihar idején

„Ugyanazon a napon, estefelé Jézus azt mondta a tanítványainak: „Menjünk át a túlsó partra! Hirtelen erős szélvihar csapott le a tóra. A hullámok átcsaptak a bárka oldalán, s az már kezdett megtelni.” (Márk 4:35, 37 EFO)

*Mikor élted már át, hogy egy békés helyzet hirtelen és váratlanul viharra változott?
Mi volt ennek az oka? Hogyan érezted magad közben?
Lehet, hogy más emberek is „hibásak” voltak benne, mint ebben a történetben Jézus?
Hogyan reagálsz abban a pillanatban, amikor egy nap így félresiklik?*

*Amikor az életedben vihar tombol, és a hullámok becsapnak a csónakodba, hogyan mutatkozik ez meg? Mik a „hullámok” az életedben?
Milyen most a "vized"? Csendes? Viharos?
Milyen magasak a hullámok? Mennyire telt meg a csónakod?
Mi segít neked abban, hogy megküzdj a hullámaiddal?*

*Mit teszel, amikor a csónakod „megtelik vízzel”?
Milyen szerepe van Jézusnak ezekben a helyzetekben, aki veled van a csónakban?
Hogyan tudatosíthatnád magadban, hogy ő ott van?*

Csend idején

" Eközben Jézus a bárka hátsó részén aludt, a holmikon (párnán - Neues Leben Bibel)." (Márk 4:38 EFO)

*Jézusnak van egy párnája a csónak hátsó részében. Mi a te „párnád”? Hová húzódsz vissza, amikor nyugalomra van szükséged?
Mi segít neked abban, hogy a „hullámzó” hétköznapiakban ki tudj kapcsolni?
Mikor esik ez nehezedre?
Amikor körülötted minden stresszes, ki a környezettedben a „párna”, vagyis az a személy, aki nyugodt és higgadt tud maradni?*

*Jézus alszik a csónakban – miközben a tanítványok kétségbeesnek a viharban.
Hogyan érzed magad, amikor te már elérted a határaid, valaki más pedig közben teljes lelki nyugalommal „alszik” melletted? Inkább feldühít? Biztonságot ad?
Vagy...?*



Mit teszel, amikor úgy érzed, Isten cserbenhagy – éppen „alszik”, miközben te elsüllyedsz?

Hogyan illik bele Jézus alvása az Istenről alkotott képedbe?

Mit mondanál valakinek, aki ilyen helyzetben van? Hogyan bátorítanád őt?

Hogyan sikerülhet a vihar ellenére is abban bízni, hogy „Jézus mégiscsak ott van a csónakomban”?

Kétségbeesés

"A tanítványok azonban felkeltették: „Mester, nem törődsz vele, hogy elpusztulunk?!”
(Márk 4: 38 EFO)

„Egyáltalán felfogod, hogy vagyok?” Kinek mondanád ezt legszívesebben?

Mikor mondd ezt ki valóban, és mikor gondolod csak magadban?

Mit teszel, amikor úgy érzed, hogy a problémáid mások számára csak jelentéktelen apróságok?

Ha Jézust „felrázhatnád” valami miatt, ami rosszul alakult – mi lenne az?

A tanítványok még rá is kiáltottak Jézusra. Nálad mikor jön el az a pont, amikor kiabálsz Jézussal?

Szerinted milyen Isten számára az, amikor kiabálsz vele, és rázúdítod a szemrehányásaidat? Miért lehet, hogy éppen ezt szeretné?

Mit vársz ilyen helyzetben attól az Istentől, aki azt mondja, hogy szeret téged?

Hogyan tapasztalhatod meg a szeretetét olyan helyzetekben is, amikor elsőre nem sok szeretet látszik?

"Némítás" gomb

"Ekkor Jézus felkelt, ráparancsolt a szélre és azt mondta víznek: „Csend legyen! Hallgass el!”
Ekkor elállt a szél, és kisimult a tó vize." (Márk 4:39 EFO)

Ha lenne egy távirányítód az életedhez: melyik helyzetben kiáltanád legszívesebben azt, hogy „Hallgass!”, és nyomnád meg a „némítás” gombot?

A benned lévő kérdések és problémák közül melyekre szeretnéd, ha Jézus egyszerűen azt mondaná: „Csend!”

A vihar után a „mély csend” következik. Milyen érzés számodra az igazi csend?

Mikor éled meg ezt felszabadításként és a biztonság helyeként? Mikor éled meg esetleg kellemetlennek, túl csendesnek?

Mikor volt nálad utoljára igazán csend?

Mikor tapasztalod meg, hogy Jézus valódi csendet ajándékoz neked?

Ezek olyan pillanatok, amelyekhez te is hozzá tettél valamit – vagy egyszerűen csak ajándékba kapott pillanatok?



Mi segít abban, hogy Jézus csendjéből többet tapasztalj meg a hétköznapijaidban?

Jézus nem közönyből aludt, hanem azért, mert fáradt volt. És azért, mert tudta, hogy mennyei Atyja kézben tartja a helyzetet. Hogyan emlékeztetheted magad újra és újra arra, hogy mennyei Atyád mindent kézben tart, még akkor is, ha másként látszik?

Hit

"Majd azt mondta nekik: „Miért rémültetek meg? Még mindig nem hisztek?”"
(Márk 4:40 EFO)

Ha Jézus ezt kérdezné tőled egy stresszes helyzetben, mi lenne az őszinte válaszod?

*Milyen félelmek vannak az életedben, amelyek józanul nézve fölöslegesek?
Hogyan kezeled ezeket a félelmeket? Mit teszel azért, hogy lecsendesítsd őket?
Mit tapasztaltál hasznosnak, és mit kevésbé hasznosnak?
Mikor élted már át, hogy Jézus segít neked ebben?*

*Minek kell történnie ahhoz, hogy valóban bízni tudj Istenben?
Jézus a hitet a félelem ellentétéként állítja eléink. Mit jelent számodra ebben az összefüggésben a „hit”?*

Ki ez az ember?

"A tanítványokat nagy félelem fogta el, és ezt kérdezték egymástól: „Ki lehet ez, hogy még a szél és a víz is engedelmeskedik neki?” (Márk 4:41 EFO)

*Volt már olyan pillanatod, amikor valakit teljesen új oldaláról ismertél meg?
Mit láttál meg hirtelen ebben a személyben, ami korábban számodra nem volt ott?
Hogyan kezelted ezt?*

*Előfordult már veled ugyanez Istennel kapcsolatban? Hogyan érezted magad abban a helyzetben? Inkább öröm volt benned, vagy rémület, mint a tanítványokban?
Mivel lepett már meg Isten örömteli módon?
Mivel sokkolt?
Mit tettek ezek a tapasztalatok veled és a hiteddel?*

*Emberként nem tudjuk Istent teljesen felfogni; újra és újra meg fog lepni bennünket.
Hogyan tudhatod meg mégis, milyen Ő valójában?
Hogyan ismerhetnéd meg Istent egy teljesen új oldaláról?*

Amikor Jézusra gondolsz: számodra inkább a „haver a csónakban”, vagy a „szél és a hullámok Ura”? Melyik kép tetszik jobban? Miért?



PillanatZóna

Új impulzusok, tiszta keresztény értékek.

A tanítványok nem találnak választ, csak kérdeznek. Te hogy vagy azzal, amikor Istennel kapcsolatban bizonyos dolgok titokban maradnak?